

Pri Mehvač

Marija Kristan, po domače Jurcova Mici, je prva leta preživela v Kurji vasi Podmežaklo. Njena mati je bila iz Kamne Gorice, oče pa z Bleda. Oba sta dobila službo na Jesenicah in se naselila v Kurji vasi, kjer sta se rodila tako Marija kot njen brat. Oče je leta 1927 na Koroški Beli kupil staro hišo Pri Ocetnik, kamor so se preselili. V družini nas je bilo šest: ata, mama, dva brata, sestra in jaz. S pomočjo sorodstva smo popravili hišo. Po vodo smo hodili k Čopovemu koritu. Svetili smo si s petrolejko. Vodovod smo dobili leta 1933, kdaj pa elektriko, se natančno ne spomnim. Stanovali smo v pritličju, zgoraj pa smo imeli podnajemnike, da smo lažje shajali. Mama je bila doma. Gospodinjala je, šivala in »štrikala«. Ata je delal v železarni na plavžu. V službo se je vozil s kolesom, na katerem je imel karbidno svetilko. Prvi razred sem obiskovala še na Jesenicah, drugega pa že na Koroški Beli. Obvezno smo morali hoditi k maši in verouku. Prehrana je bila skromna. Zrasli smo ob krompirju in žgancih. Po dokončanih šestih razredih osnovne šole so me poslali služiti. Najprej sem šla v »farovž«, potem pa h kmetom. Pomagala sem tudi pri domačih opravilih. Leta 1939 smo imeli kuharski tečaj v »farovškem« domu. Priredili smo še gledališko igro in razstavo. Vsaka od nas je prispevala po tri izdelke. Vse smo prodale in stroške razstave skoraj v celoti pokrile. Čez nekaj let sem odšla služiti v Ljubljano. Moj bodoči mož je že za mano hodil. Bil je edinec. Ker je imel bolne starše, sva se kar hitro poročila in preselila na njegov dom Pri Mehvaču na Koroški Beli. Čeprav sem v Ljubljani zelo dobro zaslužila, sem šla z veseljem domov. S prisluženim denarjem sem si kupila balo. Ohcet je bila skromna. Naselila sva se v stari hiši, ki so jo zgradili leta 1926. Stala je vse do silvestrovega leta 1986, ko smo se vselili v novo hišo, ki smo jo zgradili zraven. Takrat smo staro podrli, v novi pa živimo še danes.

Mehvačeva hiša, obnovljena 1926, in pletilje (prva z leve Marija Kristan) (hrani Jože Kristan)